

ਮਹਾਸਭਾ

ਸੁਧੀ ਰੰਜਨ ਦਾਸ, ਸੀਜੇ, ਟੀ.ਐਲ. ਵੈਕਟਾਰਮਾ ਅਈਅਰ,
ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ, ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਦਰਗੜਕਰ ਅਤੇ
ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮੇਸਰਜ਼ ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸੀਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ।—ਅਪੀਲੈਂਟਸ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 230.

ਨਾਲ

ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸੀਮੈਂਟ, ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ।

1953 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 276.

1958

ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ (S. 2005 ਦਾ ਨੰਬਰ 1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3—ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰ—ਆਰਟੀਕਲ X(1) —ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੀਂਦ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੱਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ—ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ—ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ—ਕੀ ਸੰਧੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ—ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ—ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ—ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ—ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ—ਕੀ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ—ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ—ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਧਾਰਾ 19(1)(f)—ਪੂਰਵ ਜੀਂਦ ਰਾਜ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ.

ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਜੀਂਦ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੀਂਦ ਦਾ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਤੋਂ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਦੀ ਮਿਆਦ, ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਐੱਸ. 2001,

ਜੋ ਕਿ ਐਸ. 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ, I ਅਤੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕ ਸੰਧੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ. "ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜਿੱਤ ਜਾਂ ਬੰਦਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁੰਡਮ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, 'ਸੰਬੰਧੀ ਖੇਤਰ' 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਰਾਜ ਦਾ ਇਕ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਧਾਰਾ VI ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਐਸ. 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। VI.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ- ਭਾਵ ਉਸ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨਿਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਲੰਘਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ। ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਉਂਸ਼ਪਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕੂਟਨੀਤਕ ਕਾਰਵਾਈ^ ਅਤੇ ਉਸ ਅਸਫਲਤਾ, ਤਾਕਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਟੇਟਰ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ

ਜਿੱਤ ਜਾਂ ਬੰਦ। ਹੁਣ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰਹਿਣ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸੈਟਅਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਸਨੀਕ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਵਜੋਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਨਵੇਂ ਖੇਤਰੀ ਟੋਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ "ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ" ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਵਜੋਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦਾ ਐਕਟ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ। ਇਸ ਲਈ, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਧੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨਵੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ * ਪੁਰਾਣੇ ਜੀਵ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਰਿਆਇਤਾਂ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਐੱਸ. 2005 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(f) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਰੰਟੀਆਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਿਵਲ ਮਾਈਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 7 ਜੂਨ, 1954 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ। 1953 ਦਾ 97 ਨੰ.

ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ।)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ- ਪਟੀਟਾਈਵਰਾਂ ਲਈ: ਮੈ. ਜੀ.ਐਸ. ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਵੇਦਾ ਵਿਆਸ, ਸੀਨੀਅਰ
ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਬੀ. ਦਾਦਾਚਾਂਜੀ,
ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੈਸਰਜ਼। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਜਿੰਦਰ ਨਰਾਇਣ ਐਂਡ ਕੰ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਨ. ਸਾਨਿਆਲ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ (ਮੈਸਰਜ਼
ਆਰ. ਗਣਪਤੀ ਅਈਅਰ, ਰਾਜ ਗੋਪਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਚ. ਢੇਬਰ,
ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ)।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਵੈਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ.— ਮੈਸ. ਡਾਲਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ,, . ,

ਵੈਕਟਰਨ

ਅਈਅਰ, 1954 ਦੀ ਜੇ. ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 230 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 1953 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 276 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਦਰੀ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਜੀਂਦ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਜ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1938 ਨੂੰ ਇਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਮੋਟਰ, ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਂਦ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ, ਸਾਬਕਾ ਏ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਜੇ-ਏਅਰਨ ਜੇ ਜੀਂਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਹ ਕਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (2) "ਕੰਕਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੱਡਾਂ, ਤੱਟਾਂ, ਸੀਮਾਂ ਅਤੇ ਬੈੱਡਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ. ਰੋਰੇ. ਚੂਨਾ ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਮੱਗਰੀ" ਕਲਾਜ਼ (7) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵਿਆਉਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ 25 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਧਾਰਾ (10) ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ 21 ਜੁਲਾਈ, 1936 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਿਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਜੀਂਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (11) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੰਚਤ ਅਨੁਪਾਤ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ

- ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੇਸ ਵੈਲਿਊ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ੇਅਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੁੱਲ ਫੇਸ ਵੈਲਿਊ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 50,000 ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ। ਫਿਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ, ' (23) ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

"ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀ ਦਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ 'ਤੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੰਜ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ....."

ਧਾਰਾ (24) ਨਿਰਯਾਤ, ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਆਕਟਰਾਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (37) ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵਾਈਡ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਜੀਂਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 27 ਮਈ, 1938 ਨੂੰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ "ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ" ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। . A. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 27. 1938, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡੀਡ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਕਲਾਜ਼ (35) ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਲਾਇਸੈਂਸੀ—' ਆਪਣਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ

ਕਰੇਗਾ

nguts

ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਇਲਟੀ ਅਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਡੀ. ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿਰਫ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 276 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1953 ਦੇ. ਇਹ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ Zioner ਲਈ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। -ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਕਿ ਜੀਂਦ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਾਬਕਾ. ਏ, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1938 ਨੂੰ, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

15 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਜੀਂਦ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਰੱਖਿਆ, ਵਿਦੇਸ਼ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਆਫ ਐਕਸੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। 5 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ, ਜੀਂਦ ਸਮੇਤ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੱਠ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਵਾਇਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, ਇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ VI ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। 1948, ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਰਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

- (a) ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਨ, ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ

- ਕੇਵਲ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਥੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ;
- (b) ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਕਨਵੈਨਟਿੰਗ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕਿਕ ਸੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (c) ਕੇਵ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ- ਨੈਨਟਿੰਗ ਸਟੇਟ "ਸੰਪੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ; ਅਤੇ
- (d) ਕੇਵ ਨੈਨਟਿੰਗ ਸਟੇਟ ਦੀਆਂ ਮਿਲਟਰੀ ਫੋਰਸਾਂ, ਜੋ ਕੋਈ ਹਨ, ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਫੌਜੀ ਤਾਕਤਾਂ ਬਣ ਜਾਣਗੀਆਂ।"

ਆਰਟੀਕਲ X ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ, ਰਾਜ-ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੋਲ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰ। ਅਨੁਛੇਦ XVI ਦੇ ਤਹਿਤ, ਯੂਨੀਅਨ " ਹਰੇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਮਾ ਨੇਟ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ 'ਤੇ ਉਹ 1 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। , ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ

ਕੇਵ ਨੈਟ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ

ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਜੀਂਦ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਾਂ- ਯੂਨੀਅਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ. **ਸੀਤੀਵੀ 2005** ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਚਰਚਾ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਵ ਨੈਨਟਿੰਗ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ

ਰਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਐਕਟ, ਨਿਯਮ ^ ਵਿਨਿਯਮ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਹਿਦਾਇਤ ਫਾਇਰਮੈਨ-ਏ-ਸ਼ਾਹੀ, ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।

ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ^{ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ *} ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ^{ਭਾਰਤ ਨੂੰ} ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

Venkatarama
Aiyar, J.

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 5 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐੱਸ. 2006 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ. XVI, ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ. ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। 2005 ਦੇ ਆਈ.

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ X(1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਘ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ 24 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਘ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਭਾਗ ਬਣ ਗਿਆ। 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਨੂੰ, ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਫੈਡਰਲ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਇੰਟੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦਾ ਟੈਕਸਯੋਗ ਖੇਤਰ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1950 ਅਪ੍ਰੈਲ, 13. 1950 ਤੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਸਥਿਤੀ, , ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਕੀ ਹੈ

ਅਸੀਂ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ
ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, "

ਜੀਵ, 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਤੋਂ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟਿਆਲਾ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਐਸ. 2001, ਜੋ ਕਿ ਐਸ. 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I ਅਧੀਨ
ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1950 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ.

ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । 11 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ
ਲਾਭ ਜੋ ਕਿ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ 1948 ਹੈ, ਰੁਪਏ ਸੀ। 1,94,265, ਅਤੇ ਇਹ ਖੋਜ ਹੁਣ
ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ
ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ (23) ਵਿੱਚ ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ,
ਸਾਬਕਾ. ਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ
ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਜੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਸੀ. ਉਹ ਰਾਜ ਜੋ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੋਮਬੰਦੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ
ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨਵਾਂ ਰਾਜ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ,
ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ , ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ_ਨਹੀਂ ਸੀ , ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਟੈਕਸ -
ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਐਸ. 2001 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ
ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 66(1) ਭਾਰਤੀ
ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ:-

"ਕੀ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ 1948 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ
S.2006 (1949-50) ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੀ।

ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਅਨ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ- ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ S. 2001 ਦੇ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ, (S. 2005 ਦਾ ਨੰਬਰ I), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਅਤੇ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨਜ਼ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ (2006 ਦੇ ਨੰਬਰ XVI) ਦੇ 3, ਜਾਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1938 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (23) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-”

ਅਈਅਰ, ਜੇ.

ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 7 ਜੂਨ, 1954, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (ਏ) (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ 1954 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 230 ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 1949-50 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (23) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਏ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨ-ਆਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਰੋਹਤਕ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਐਕਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਏ ਅਤੇ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਸਾਲ 1950-51 ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼, 1951-52 ਲਈ 12 ਮਈ, 1952 ਨੂੰ ਅਤੇ 1952-1953 ਲਈ 17 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

M/S ਡਾਲਮੀਆ ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(ਜੀ), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1953 ਦੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਲਿਮਟਿਡ ¹⁶¹¹¹ ਨੰ- 276 - ^"SI ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਸਾਬਕਾ. ਏ, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1938 ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, 1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 230 ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1938 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ -ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਾਲ 1949-50 ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ:-

- (1) ਐੱਸ. 2005 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਸਾਬਕਾ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏ.
- (2) ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਹਿ-ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਧਾਰਾ VI ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।
- (3) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਸਾਬਕਾ. ਏ, ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਮਾੜੇ ਹਨ; ਅਤੇ
- (4) ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਏ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ 'ਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ।

(1) ਮੁੱਠੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ: ਜੀਵ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸ਼ਬਦ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਾ, ਸਾਬਕਾ. ਏ, ਇਸ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। S. 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ।

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਇਸ ਲਈ, ^{ਵੈਕਟਰ} ਆਮ ਨੂੰ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਸਾਬਕਾ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਏ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਟੈਚੂਟਸ, 10 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨੇ 176 ਅਤੇ 180 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਬਲੈਕਪੂਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸਟਾਰ ਅਸਟੇਟ ਕੰਪਨੀ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਗਜ਼ਿਮ ਜੇਨੇਰੇਲਿਆ ਸਪੇਸ਼ਿਅਲ ਨੋਨ ਡੇਰੋਗੇਟ ਵਿੱਚ ਦਬਾਏ ਗਏ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ, ਸਾਬਕਾ. ਏ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। . A. ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ "ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ", ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅੱਗੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਧੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ

(1) [1922] (1) ਏ.ਜੀ. 27, 34.

ਡੇਮੀਆ ਯੂ.ਓ. S. 2005 ਦਾ I ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
)ਆਦਰੀ ਸੀਮਿਟ ਆਰ ਏ
ਦੀ ਧਾਰਾ (23) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਰਿਆਇਤਾਂ' ਏ.

ਕਮਿਸ਼ਨ-

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪਾਠਕ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐੱਸ. 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I ਨਾਲ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦਾਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। A, ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਸੀਂਤ੍ਰਪਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਟਿਊਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਵਾਇਡ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ VI (ਬੀ), ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕਨ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਯੂਨੀਅਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੀਂਦ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਧਾਰਾ (23) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ VI (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ VI (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ VI (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫ਼ਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। , ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ VI ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ (b) ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ VI (c) ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਸੀ, ਪਰ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਐਕਸੈਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ . A ਖਤਮ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਨ

ਜੀਂਦ ਦੇ ਜ਼ੈਡ ਰੂਲਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ VI (b) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁਖ 'ਤੇ ਕਲਾਜ਼ (23) ਡਿਵੋਲ- ਕ., ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾਵਿਸ਼ਾ ਅਨੁਛੇਦ VI (a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ- ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਇਮ ਪਗਡ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਧਾਰਾ VI (ਬੀ.) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। "ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜਿੱਤ ਜਾਂ ਬੰਦਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇ। ਵਜੇਸਿੰਗਜੀ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (1) ਅਤੇ ਠਾਕੁਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2)। ਅਤੇ* ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੁੰਡਮ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਗਠਨ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪਾਠਕ ਨੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੇਮ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਨਵੈਨਟ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਏ

(1) (1924) LR 51 LA. 357, 300 ਹੈ

(2) (1955) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ., 303, 335.

M/S ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਲਈ ਡਾਲਮੀਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ

v. ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਮੇਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਐਟਰਕਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ; ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ- ਵਿਦ ਟਿਊਨਟ ਅਸੈਂਬਲੀ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ- ਦਾਮੀਆ ਦਾਦਰੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰ ਦੇ ਲੇਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੋ v- ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਨਅਤਰਿਮ ਸੰਵਿਧਾਨ. ਉਸਨੇ ਆਰਟੀਕਲ XVI 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ , ਜਿਸ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਵੈਕਟਾਰਮਾ ਸੈਬਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੇਮ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਅਨੁਛੇਦ VI ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਕਿ ਇਹ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਿਊਸੀ. -. ਪਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਨ।

ਇਹ ਦਲੀਲ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ , ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਰਾਜ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ - ਭਾਵ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ , ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਲੰਘਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ।

ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ-

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦਾ ਮਿਊਨਿਸੀਪਲ ਕਾਨੂੰਨ ਡਿਪਲੋਮੈਟਿਕ ਐਕਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਥਾਹੈਲਿੰਗ, ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਸੁੱਧ^ਸਰਲ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ xs ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਹੁਣ, ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਵਾਇਰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸੈਟਅਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਸਨੀਕ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਵਜੋਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ. ਵੀਡ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਰਾਜਬਾਈ (1)। ਵਜੇਸਿੰਗਜੀ ਜੋਰਾ^ਵਰ ਸਿੰਘਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (ਸੁਪਰਾ), ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਸਰਦਾਰ ਰੁਸਤਮ ਖਾਨ (2) ਅਤੇ ਅਸਰਾਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾਹ ਕਮੇਟੀ, ਅਜਮੇਰ (3)। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਪਰਜਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(1)) 1915) ਐਲਆਰ 42 ਆਈਏ 229

(2) (1941) ਐਲਆਰ 68 ਆਈਏ 109.

(3) AIR 1947 FC;

ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦਾ ਐਕਟ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ।
 ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ-
 ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਟੈਕਸ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ
 ਕਮਿਸ਼ਨ
 ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਠ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ-
 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ
 ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤ ਸੰਘ ...

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਧੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਪਰਜਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ
 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ
 ਅਯੋਗ ਹਨ। ਕੁੱਕ ਬਨਾਮ ਸਪ੍ਰਿੰਗ (1) ਵਿਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਪੌਡੋਲੈਂਡ ਦੇ
 ਸ਼ਾਸਕ ਵਿਚ

ਅਫਰੀਕਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਿਆਇਤਾਂ
 ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ
 ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਿਛਲੇਰੀ

ਉਹਨਾਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ
 ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ
 ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ
 ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੌਡੋਲੈਂਡ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਨੇ
 ਆਪਣੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ
 ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤਾਂ ਨੂੰ
 ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ
 ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਇਸ
 ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਦੋਖਿਆ: -

"ਮਹਾਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ
 ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ
 ਸਕਦੀ, ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਕਾਉ ਨੂੰ ਇੱਕ
 ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ - ਜਿਸ ਲਈ
 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਜਬੂਰ ਹਨ।

(lj (1899)'AC 572. 578.

ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰੋ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।
 ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਹਨ- ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਮਦਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

M/s. Dalmia
 Dadri Cement
 Co., Ltd.

“ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ- ਸਾਰੇ। ਜਿਸ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਆਇਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੀਡਿੰਗ [ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ - ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੂਟਨੀਤਕ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਆਮ ਕੋਰਸ ਯਕੀਨੀ ਹੈ। ”

ਵਾਜ਼ੇਸਿੰਘਜੀ ਜੋਰਾਵਰਸਿੰਘਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ , ਪੰਚ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ । ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਸਿੰਧੀਆ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 12 ਦਸੰਬਰ, 1860 ਨੂੰ ਸੰਧੀ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਧੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਲੀਜ਼ਾਂ, ਜਗੀਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਕਿ 1907 ਵਿੱਚ ਸੀ

M/s ਡਾਲਮੀਆ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ Da co., S” 11 ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾਵਾਂ () ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਸਨ। 2) ਅਤੇ (3) ਸੰਧੀ ਦਾ, ਅਤੇ ਸੀ- ~ .- ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਬੁਰਾ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ

ਸੀਮਿੰਟ, ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਧੀ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਵਿੱਚ , ਲਾਰਡ ਡੁਨੇਡਿਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

Venkatarama
Aiyar, J.

“ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਇਹ ਜਿੱਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਧੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਖੇਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ - ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ।”

, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜੱਦੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੈਤਾਂਗੀ ਦੀ ਸੰਧੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ।

1840 ਵਿੱਚ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਦਾ। ^{ਛੇ} ਦਾਅਵਾ ਸੰਧੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੀਫ਼ਸ ਕੋ., ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਸੀ।

ਮਿਸ

ਕਲਾਜ਼ (2) ਮੁਖੀਆਂ, ਕਬੀਲਿਆਂ ਅਤੇ mco m e ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ - ਸਬੰਧਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ

ਕੁਝ ਟੈਕਸ

ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਪਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ। 1935 ਵਿੱਚ, ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਦੀ ਭਾਲੀਨੀਆ ਦਾਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ, ਪ੍ਰੋ. ਸੀਮੈਂਟ, ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵੈਤੰਗੀ ਦੀ ਸੰਧੀ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿ ਸੰਧੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਵੈਕਟਰਮਾ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਵਿਸਕਾਉਂਟ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਸਾਈਮਨ, ਐਲਸੀ ਨੇ ਵਜੇਸਿੰਗਜੀ ਜੋਰਾਵਰਸਿੰਘਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ:-

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੈਤੰਗੀ ਦੀ ਸੰਧੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਤਦ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਵਿਵਿੰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੈਰੀ ਟੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ VI ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੋਰ ਵੀ ਅਭੁੱਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਮ ਸੀ

5 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਵਾਂ ਰਾਜ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਧੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸੰਧੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਪਰ ਇੱਥੇ, ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ ਵੀਐਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੱਤ ਹੋਰ ਰਾਜ ਜੋ - ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 20 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ, 1948, ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਨਵਾਂ ਰਾਜ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ, ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ VI ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਮ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਜਵਾਬ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਧੀ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਇਸ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਐਕਟ ਐਸ. 2005 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਮੈਂਬਰ। ਕਿ

ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ. ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈ-

ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਾਲਮੀਆ ਡੀ ਐਡਰ (ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸੀਮੈਂਟ, ਲਿਮਿਟਡ ਕਲਾਜ਼ XVI ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ " ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ XV ਅਤੇ XVII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੋਵੇਗੀ?"

ਵੈਕਟਰਮਾ

ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨੇਮ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ VI ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੰਨਾ 313 'ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ਾਂ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ 315 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਸੰਵਿਧਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਜਿਸਦਾ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ , ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 385 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਨੇਮ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ , ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਵ ਨੈੱਟ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ VI ਕੋਵ ਨੈਨਟਿੰਗ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। , ਅਤੇ S. 2005 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ VI ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ VI ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, S-2005 ਦਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I ਹੁਣ ਤੱਕ ਬੁਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਂਦ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1, 1938. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ. ਏ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ , ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ , ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਰਾਜ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ। 1,50,000 ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਖਰਚਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਓਰੀਓ ਬਨਾਮ ਨੂਪ (1) ਅਤੇ ਹੋਮ ਆਫ ਦਾ ਫ੍ਰੈਂਡਲੇਸ ਬਨਾਮ ਰਾਉਸ (2) ਦੀ ਪਿਕਵਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਰਾਜ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਲਈ.

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਓਰੀਓ ਦੀ ਪੀਕਵਾ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ , ਨੂਪ (ਸੁਪਰਾ), ਸਾਲ 1845 ਦੇ ਓਰੀਓ ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ* ਨੇ ਬਲੈਕਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਨ। ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਢੰਗ- 1851 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਟੈਕਸ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ।

(1) (1853) 14 ਐਲ. ਐਡ. 977

(2) (1869) 19 ਐਲ. ਐਡ. 495.

ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਸੀ- "ਜੇ-?" 1845 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1845 ਦਾ ਬਨਾਮ ਐਕਟ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ^{^ ^ ^} ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੋਮ ਆਫ ਦਾ ਫ੍ਰੈਂਡਲੇਸ ਬਨਾਮ ਰੌਜ਼ ^{c ^} (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦੋਸਤ ਦਾ ਘਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ^{v -}

ਇਹ • jj ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਮਿਸੂਰੀ

ਰਾਜ। ਚਾਰਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ^{ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ} ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ^{ve ** a ~ r TM} ਰਿਆਇਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ^{"/} ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਟਰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ * ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹੁਣ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 1 ਦੇ S. 10 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ 'ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ'। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ, - ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਬਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਇਥੇ ਤਾਂ ਇਮਪਗਨ ਐਡ ਕਾਨੂੰਨ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਠੇਕੇ ਦਾ ਹੈ

ਐਮੀਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੀਂਦ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਸਕ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ^{ਪਟਿਆਲਾ} ਯੂਨੀਅਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਿ ਐਮੀਆ ਦਾਦਰਲ ਜ਼ ਜੇਕਰ ਆਰਟੀਕਲ

VI ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਟ, ਲਿਮਿਟਡ

ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਪਰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ

^ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਰੱਖ^ਰੋਰ^*^
ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਮਾੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ
ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਵੈਕਟਰਮਾ ਜੋ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਯਾਰ " ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(4) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਐਕਸ. ਏ, ਜੋ ਕਿ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (23) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਅਟੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਸ. ਏ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ ਜੇਕਰ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਟਿਆਲਾ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। A. ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਸ. 2005 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰ. I ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (23) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। . A. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੇਮ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ VI ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੀਮਤੀ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ; ਪਰ

ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 20 ਅਗਸਤ, 1948 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ VI ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (23) ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। A. ਪਰ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦਾ ਕਾਰਜ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਬਣਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪਟਿਆਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਂਦ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1948-49 ਲਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਏ, ਪਰ ਇਹ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਬਚਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (23) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟਿਆਲਾ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਏ; ਅਤੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਵੀ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1953 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 276 ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਜ਼ਿੱਠੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵੀ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਫਸੀਐਫਸੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਰਿਆਇਤਾਂ, ਸਾਬਕਾ. ਏ, ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(f) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ^ ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਸਨ (1) [1955] 1 SCR 415.

ਡਾਲਮੀਆ ਦੀ ਹੋਂਦ ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਕਮਿਸ਼ਨ- ਜੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (23) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਰਿਆਇਤਾਂ। ਦੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ

ਜਦੋਂ ਐਸ. 2005 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ I ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 3 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਾਰੰਟੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਫੋਟੋ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ

295 ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 363 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਸਟਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਬੇਸ. ਜੇ. ਬੇਸ. ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਬਾਹਰ ਸੈੱਟ.

ਜੇ ਮੈਂ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਏ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਵੱਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਸਮੇਤ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ, ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਮੈਂ ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (i) ਦੇ ਪੰਨਾ 426 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: "

"ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੇ."

ਕੁਝ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਸ ਵੀ ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ, (ir[i855]Ts£.R74i5? ,

ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੰਨਾ 427 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹੈ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ' ਤੇ ^{ਭਾਗ} ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਰਾਜ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਸਮਝ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਡੈੱਟ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਧੁਨਿਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਰਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਸਾਮਰਾਜਵਾਦ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਸੰਪਤੀ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 32 ਤਹਿਤ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

1992

PUNJAB SERIES \ |VOL. XI

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ